DODATEK DO MIESIĘCZNIKA
„ŻYCIE SŁOWIAŃSKIE"
Nr 3 Marzec 1951

WIELKIE ZWYCIĘSTWO STALINOWSKIEGO BLOKU KOMUNISTÓW I BEZPARTYJNYCH.

(O wynikach wyborów do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego)

Dnia 17 grudnia 1950 roku odbyły się wybory do krajowych, obwodowych, okręgowych, rejonowych, miejskich, wiejskich i przysiółkowych Rad delegatów ludu pracującego Rosyjskiej Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej. Dnia 17 i 24 grudnia 1950 roku przeprowadzono wybory do Rad miejscowych również w innych republikach związkowych. Wybory zademonstrowały niezłomną moralnopolityczną jedność ludu radzieckiego, jego ofiarną miłość i oddanie wielkiej partii Lenina—Stalina.

W wyborach do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego partia bolszewików wystąpiła w bloku z bezpartyjnymi. Blok komunistów i bezpartyjnych, którego inspiratorem i twórcą jest geniusz ludzkości — towarzysz Stalin — stanowi największą zdobycz naszej partii i ludu radzieckiego.

Po raz pierwszy wystąpiła partia bolszewików w bloku z bezpartyjnymi w r. 1937 w wyborach do Rady Najwyższej ZSRR, wysunąwszy wspólne kandydatury na delegatów do tej Rady. Od tego czasu partia bolszewicka we wszystkich następnych wyborach występowała w bloku z bezpartyjnymi.

Blok komunistów i bezpartyjnych jest świadectwem żywotnej jedności partii ludu. Jedność ta powstała w walce o socjalizm. Moraino-polityczna jedność ogółu ludu właściwa jest tylko społeczeństwu socjalistycznemu, gdzie nie istnieją wrogie sobie nawzajem klasy, gdzie nie ma narodowości panujących, ani podległych, gdzie narody socjalistyczne żyją w braterskiej przyjaźni. Bezpartyjni i komuniści — oto jednolity kolektyw budowniczych społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju.

„Żyjąc we wspólnym kolektywie — mówił towarzysz Stalin — oni wspólnie walczyli o umocnienie potęgi naszego kraju, razem walczyli i przelewali krew na frontach w imię wolności i wielkości naszej Ojczyzny, wspólnie wykuwali i wykuli zwycięstwo nad wrogami naszego kraju. Różnica między nimi polega tylko na tym, że jedni są w partii a drudzy nie. Ale to jest różnica formalna. Ważne jest to, że i jedni, i drudzy tworzą jedno wspólne dzieło. Dlatego blok komunistów i bezpartyjnych jest sprawą naturalną i życiową". [1])

---

[1]) Stalin, Mowy na przedwyborczych zebraniach wyborców stalinowskiego okręgu wyborczego miasta Moskwy, Gospolitizdat, 1950, s. 24.

Partia Lenina—Stalina jest kierownikiem i organizatorem wszystkich zwycięstw ludu radzieckiego, przodującym oddziałem ludu radzieckiego w jego walce o komunizm.

Przodująca i kierownicza rola WKP(b) w państwie radzieckim stanowi najważniejszą zasadę konstytucyjną. W art. 126 Konstytucji ZSRR powiedziano: „...Najbardziej aktywni i uświadomieni obywatele spośród klasy robotniczej i innych warstw ludu pracującego łączą się we Wszechzwiązkową Komunistyczną Partię (bolszewików), będącą czołowym oddziałem mas pracujących w ich walce o umocnienie i rozwój ustroju socjalistycznego oraz stanowiącą kierownicze jądro wszystkich organizacji ludu pracującego, zarówno społecznych, jak państwowych".

Obywatele radzieccy darzą partię Lenina—Stalina bezgraniczną ufnością. „Żadna partia — mówił towarzysz Stalin — nie miała i nie ma takiego autorytetu wśród mas ludowych, jak nasza partia bolszewicka". [2]) Pod jej kierownictwem lud pracujący naszej Ojczyzny osiągnął ogólnoświatowe historyczne zwycięstwo, prawnie usankcjonowane w Konstytucji Stalinowskiej, i pewnie kroczy na drodze do komunizmu.

Inspirująca i organizacyjna rola partii bolszewickiej przejawia się z wyjątkową siłą w latach Wielkiej Wojny Narodowej i w latach powojennych. Pod kierownictwem partii i towarzysza Stalina lud pracujący naszego kraju pomyślnie wypełnił podstawowe zadania powojennego planu pięcioletniego, uzyskując wybitne osiągnięcia we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

Cała historia walki ludu radzieckiego o budowę socjalizmu w naszym kraju, jak i walka o stopniowe przejście od socjalizmu do komunizmu — uczy, że tylko dzięki organizacyjnej i kierowniczej roli partii bolszewickiej lud nasz pomyślnie realizuje budownictwo komunizmu w państwie radzieckim.

W walce o zwycięstwo komunizmu z każdym dniem krzepnie żywotna więź ludu radzieckiego z partią Lenina—Stalina.

„Nasz ustrój radziecki — mówił tow. N. A. Bułganin — zapewnia aktywny udział najszerszych mas ludowych w życiu państwowym i społecznym oraz stanowi najlepszą formę rozwoju ich sił twórczych. Przewodnią i kierowniczą siłą naszego państwa jest partia komunistyczna, której politykę ludzie radzieccy uważają za swą własną politykę, widząc w niej uosobienie swoich interesów. Nie ma na świecie ani jednego rządu burżuazyjnego, którego wewnętrzna sytuacja polityczna byłaby tak trwała i niewzruszona, jak trwała i niewzruszona jest sytuacja rządu radzieckiego". [3])

Ogólnoludowe wybory do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego zakończyły się wspaniałym zwycięstwem stalinowskiego bloku komunistów i bezpartyjnych, nowym triumfem wielkiej partii Lenina—Stalina.

Wyniki wyborów świadczą dobitnie o wyższości radzieckiego ustroju społecznego i politycznego, o wyższości demokracji socjalistycznej, zapewniającej aktywny udział wszyst-

---

[2]) Stalin, O wielkiej wojnie narodowej Zw. Radzieckiego, Gospolitizdat, 1949, s. 119; przekład polski Prasa Wojskowa, 1949, str. 121.

[3]) N. A. Bułganin, 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, Gospolitizdat, 1950, s. 6—7; przekład polski: Książka i Wiedza 1950, „Związek Radziecki zwycięsko buduje komunizm", str 5.

kim pracującym w kierowaniu państwem.

Opublikowane dane, dotyczące wyników wyborów do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego w republikach radzieckich świadczą o tym, że prawie wszyscy wyborcy, którzy wzięli udział w głosowaniu — jednomyślnie głosowali na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych. Tak na przykład w RFSRR do Rad obwodowych z 99,97% ogólnej liczby wyborców, którzy wzięli udział w głosowaniu na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych— głosowało 99,69%; w USRR z 99,98% ogólnej liczby wyborców, którzy wzięli udział w głosowaniu, głosowało na kandydatów bloku 99,83%; w BSRR z 99.99%, którzy wzięli udział w głosowaniu, głosowało 99,89%; w Kazachskiej SRR z 99,99% głosujących oddało głosy na kandydatów bloku 99,76%; w Litewskiej SRR z 99,89% wyborców, którzy wzięli udział w głosowaniu, głosowało na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych 99,79%. Tak samo jednomyślnie głosowali wyborcy na kandydatów stalinowskiego bloku komunistów i bezpartyjnych we wszystkich radzieckich republikach związkowych w wyborach do wszystkich ogniw miejscowych Rad delegatów ludu pracującego.

Do Rad miejscowych RFSRR wybrano 806.744 delegatów; w USRR— 322.608 osób; w BSRR — 71.029 osób; w Kazachskiej SRR — 57.481 osób; w Litewskiej SRR 32.017 osób. Wielką ilość delegatów wybrano do Rad miejscowych również w innych radzieckich republikach związkowych.

Wszyscy wybrani delegaci do Rad miejscowych są kandydatami bloku komunistów i bezpartyjnych. Wśród delegatów jest dużo kobiet, członkiń i kandydatek na członkinie WKP(b), przedstawicielek rozlicznych narodowości zamieszkujących naszą Ojczyznę.

Tak np. w RFSRR z 806.744 wybranych delegatów do Rad miejscowych 287.843, tj. 35,7% stanowią kobiety; członkami i kandydatami na członków WKP (b) jest 382.852, tj. 47,5%; bezpartyjnych jest 423.892, tj. 52,5%.

Ani jeden kraj burżuazyjny nie znał, a i znać nie może ani takiej wielkiej politycznej aktywności, ani takiej jednomyślności wyborców.

Towarzysz Stalin mówił, że „...kampania wyborcza jest sądem wyborców nad partią komunistyczną naszego kraju, jako nad rządzącą partią. Rezultaty wyborów będą oznaczać wyrok wydany przez wyborców“. [4])

Rezultaty wyborów do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego są świadectwem bezgranicznego zaufania ludu radzieckiego do wielkiej partii Lenina—Stalina, jego miłości nie znającej granic do jej wielkiego wodza, drogiego towarzysza Stalina.

Pierwszym swoim delegatem do Rad miejscowych lud radziecki wybrał swego wodza, geniusza całej postępowej ludzkości — wielkiego Stalina. Stalin — to duma ludu radzieckiego, sztandar walki o pokój, demokrację i socjalizm wszystkich uczciwych ludzi na kuli ziemskiej.

W liczbie delegatów wybranych do Rad miejscowych są kierownicy partii bolszewickiej i rządu radzieckiego, najbliżsi współpracownicy towarzysza Stalina. Na delegatów do Rad miejscowych wybrano najlepszych ludzi naszego kraju — robotników, kołchoźników, przedstawicieli sławnej Armii Radzieckiej i Floty Wo-

[4]) Stalin, Mowy na przedwyborczych zebraniach, jw. s. 23.

jenno-Morskiej, przedstawiciel inteligencji radzieckiej, tych, którzy swą pełną poświęcenia pracą utrwalają potęgę naszej ukochanej Ojczyzny.

Lud w krajach demokracji ludowej i cała postępowa ludzkość z entuzjazmem powitały wspaniałe zwycięstwo stalinowskiego bloku komunistów i bezpartyjnych w wyborach do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego. Zwycięstwo to daje natchnienie wszystkim uczciwym ludziom na świecie w ich wielkiej i szlachetnej walce o pokój i demokrację.

Przez swe jednomyślne głosowanie na kandydatów stalinowskiego bloku komunistów i bezpartyjnych lud radziecki jeszcze raz pokazał całemu światu, że całkowicie aprobuje i popiera mądrą politykę partii bolszewickiej, kroczy po dawnemu i kroczyć będzie za wielką partią bolszewików, za wielkim Stalinem.

* * *

Zarówno przygotowanie do wyborów jak i same wybory do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego jeszcze silniej wzmogły jego aktywność polityczną również w dziedzinie pracy, jeszcze bardziej zespoliły obywateli radzieckich pod sztandarem partii bolszewickiej, jeszcze bardziej wzmocniły więź mas z aparatem państwowym, przez co nasze państwo staje się jeszcze potężniejszą bronią w rękach ludu w jego walce o komunizm.

Wybory do Rad delegatów ludu pracującego były przeprowadzone na podstawie radzieckiego systemu wyborczego, najbardziej demokratycznego w świecie.

Głęboka ludowość radzieckiego ustroju państwowego — uczy towarzysz Stalin — znajduje dobitny wyraz także w jego systemie wyborczym, który jest systemem wyborczym prawdziwie demokratycznym, pozostawiającym „...obywatelom radzieckim pełną swobodę głosowania na tych, których oni chcą wybrać, do kogo mają zaufanie, że ci zabezpieczą ich interesy". [5])

Znaczenie wyborów do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego polega na ich ogromnej roli w walce ludu radzieckiego o budowę komunizmu w naszym kraju.

„...Rady — uczy towarzysz Stalin — są bezpośrednimi organizacjami samych mas, to jest n a j b a r d z i e j d e m o k r a t y c z n y m i, czyli najbardziej autorytatywnymi organizacjami mas, maksymalnie zapewniającymi im uczestnictwo w budowie nowego państwa i w rządzeniu nim...". Władza radziecka „...bezpośrednio wiąże robotników i w ogóle masy pracujące z aparatem państwowego kierownictwa, uczy ich rządzenia krajem". [6])

Rady są najbardziej masową demokratyczną, prawdziwie ludową organizacją państwową. Poprzez Rady wciąga się do kierowania państwem socjalistycznym wielomilionowe masy ludu pracującego naszego kraju.

W naszym kraju mamy ponad 80 tys. miejscowych Rad delegatów ludu pracującego, do których wybrano około półtora miliona delegatów. Tylko w kraju zwycięskiego socjalizmu możliwe było wciągnięcie takiej ogromnej liczby ludzi z ludu do kierowania państwem.

---

[5]) „Rozmowa tow. Stalina z przewodniczącym amerykańskiego zjednoczenia gazet „Scripps-Howard News Papers", R. Howardem 1.3. 1936 r., Partizdat, 1936, str. 15.

[6]) Stalin, Dzieła, t. 6, s. 119, 121.

Siła naszego aparatu państwowego — uczy tow. Stalin — polega na tym, że „...wiąże on władzę z milionowymi masami robotników i chłopów poprzez Rady. Polega na tym, że Rady są szkołą rządzenia dla dziesiątków i setek tysięcy robotników i chłopów. Na tym, że aparat państwowy nie odgradza się od milionowych mas ludowych, lecz zespala się z nimi poprzez nieprzeliczone mnóstwo masowych organizacji, wszelkiego rodzaju komisji, sekcji, zebrań, zgromadzeń delegatów itd., ułatwiających Radom ich zadanie i wspierających w ten sposób organy władzy". [7])

W procesie przygotowywania do wyborów — wokół miejscowych Rad skupił się nowy wielomilionowy aktyw radziecki, dołączający się do codziennej pracy Rad i ich organów. Tylko w RFSRR w charakterze członków komisji wyborczych w wyborach do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego pracowało 3.750 tys. osób, a w charakterze osób zaufania, agitatorów i propagandystów w dzielnicach wyborczych — około miliona osób.

Zadanie nowoobranych Rad polega na tym, aby nie tylko wzmocnić ten aktyw, ale nieustannie i systematycznie prowadzić dalsze prace nad wciągnięciem szerokich warstw ludu do bezpośredniej pracy Rad i ich organów. To stanowi jeden z najważniejszych warunków owocnej pracy Rad dla zrealizowania stojących przed nimi zadań.

Kampania wyborcza do Rad w znacznym stopniu wzmocniła więź Rad z ludem pracującym. W procesie przygotowań do wyborów masy pracujące naszego kraju na licznych zebraniach i w rozmowach z wyborcami wniosły wiele cennych propozycji odnośnie do pracy Rad.

[7]) Stalin, Dzieła, t. 10, s. 320.

Zebraniom przedwyborczym i zgromadzeniom towarzyszyła niespotykana polityczna aktywność pracujących. Wystarczy powiedzieć, że w jednej tylko stolicy naszej Ojczyzny, w Moskwie, na zgromadzeniach dla wysunięcia członków komisji wyborczych wzięło udział 1.614 tys. wyborców i zabrało głos 138 tys. osób.

Zebrania przedwyborcze i zgromadzenia, zarówno jak i same wybory do miejscowych Rad, były dobitną demonstracją jedności moralno-politycznej ludu radzieckiego, jego oddania i miłości do swego wielkiego wodza — towarzysza Stalina.

W krajach kapitalistycznych wybory odbywają się w warunkach walki wrogich sobie wzajemnie klas, króluje tam przemoc nad wolą wyborców; szantaż i przekupstwo wyborców jest zwykłym zjawiskiem, zwłaszcza w USA.

Wybory w naszym kraju — mówi tow. Stalin — „...odbywają się w warunkach współpracy robotników, chłopów, inteligencji, w warunkach wzajemnego ich do siebie zaufania, w sytuacji, powiedziałbym, wzajemnej przyjaźni, dlatego że u nas nie ma kapitalistów, nie ma obszarników, nie ma wyzysku i naprawdę nikt nie wywiera nacisku na lud, ażeby sfałszować jego wolę.

Oto dlaczego nasze wybory są jedynymi rzeczywiście wolnymi i rzeczywiście demokratycznymi wyborami na całym świecie.

Takie wolne i prawdziwie demokratyczne wybory mogły zaistnieć tylko na gruncie zwycięstwa socjalistycznych porządków, tylko na bazie tego, że po prostu u nas socjalizmu nie buduje się, lecz już wszedł on w życie, w codzienny byt ludu". [8])

[8]) Stalin, Mowy na przedwyborczych zebraniach, jw. s. 5-6.

Oto dlaczego wybory w państwie radzieckim stanowią ogólnoludowe święto, dzień ludowego triumfu.

*

* *

Wybory do miejscowych Rad delegatów ludu pracującego odbyły się w warunkach pomyślnego zakończenia przez lud radziecki planu powojennej stalinowskiej pięciolatki.

Wielkie zadania, przedstawione przez towarzysza Stalina w jego historycznej mowie na zebraniu wyborców stalinowskiego okręgu wyborczego Moskwy 9 lutego 1946 r., zostały utrwalone w pięcioletnim planie odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR. Lud radziecki, natchniony wielkimi ideami Konstytucji Stalinowskiej, pod kierownictwem partii bolszewickiej i rządu radzieckiego pomyślnie wypełnił ten wspaniały program budownictwa socjalistycznego w okresie powojennym.

„Podstawowe zadania planu pięcioletniego polegały na tym — mówił N. A. Bułganin — aby odbudować zniszczone rejony kraju, przywrócić przedwojenny poziom przemysłu i gospodarki rolnej, a następnie poziom ten w znacznym stopniu przekroczyć. Z uczuciem dumy z naszej wielkiej ojczyzny możemy dzisiaj powiedzieć, że te zadania planu pięcioletniego zostały pomyślnie wykonane.“ [9])

Wspaniałe są osiągnięcia ludu radzieckiego w dziedzinie rozwoju przemysłu. Poziom przedwojennego 1940 r. w dziedzinie globalnej produkcji przemysłowej przekroczono w ciągu 10 mies. 1950 r. o 70%. Przed upływem terminu powojennej pięciolatki, do dnia 33 rocznicy Wielkiego Października odbudowano i zbudowano na nowo około sześciu tysięcy zakładów przemysłowych, nie licząc drobnych państwowych i spółdzielczych. Wielkie są osiągnięcia ludu radzieckiego w rozwoju najważniejszych gałęzi socjalistycznego przemysłu. Tak np. wg pięcioletniego planu w r. 1950 winno być wyprodukowane o 85% czarnych metali więcej niż w r. 1940. To zadanie pięciolatki nie tylko zostało wypełnione, ale i znacznie przekroczone. W okresie 10 mies. 1950 r. produkcja czarnych metali przewyższyła stopień przedwojennego 1940 roku o 44%, w tej liczbie wytop surówki — o 28%, stali — o 48%, żelaza walcowanego — o 58%.

W okresie 10 mies. 1950 r. wydobycie węgla przewyższyło poziom wydobycia z roku 1940 o 57%; pod względem rozmiarów wydobycia ZSRR wysunął się na drugie miejsce w świecie. W okresie 10 mies. 1950 r. wydobycie nafty przewyższyło poziom 1940 r. o 21%.

Doskonałe wyniki lud radziecki osiągnął także w dziedzinie rolnictwa. W r. 1950 globalny zbiór upraw zbożowych wynosił 7.600 miln. pudów, co przewyższa poziom przedwojennego 1940 roku o przeszło 300 miln. pudów.

Lud radziecki pod kierownictwem partii bolszewickiej pomyślnie wciela w życie postanowienia Rady Ministrów ZSRR i KC WKP(b) z 20 października 1948 r. „O planie sadzenia leśnych pasów ochronnych, zastosowania płodozmianu, budowy stawów i zbiorników wodnych dla

---

[9]) N. A. Bułganin, 33 rocznica Wielkiej Socjalist. Rewolucji Październikowej, Gospolitizdat, 1950, s. 8. Przekł. polski — Książka i Wiedza 1950, „Związek Radziecki zwycięsko buduje komunizm“, s. 7.

zabezpieczenia wysokich i trwałych urodzajów w stepowych i leśno-stepowych obszarach europejskiej części ZSRR".

Wybitne są osiągnięcia naszego ludu w wypełnieniu trzechletniego planu rozwoju spółdzielczej hodowli bydła. Pogłowie rasowego bydła w kołchozach obecnie jest wyższe niż w okresie przedwojennym o 38%, owiec i kóz — o 65%, świń — o 55%. Kołchozy i sowchozy osiągnęły znaczne zwiększenie pogłowia bydła zarodowego.

Wyniki w dziedzinie rolnictwa stwarzają trwałą bazę dla dalszego wzrostu przemysłu lekkiego i żywnościowego, dla stworzenia w naszym kraju obfitości produktów powszechnego użytku.

Swoje znakomite rezultaty chłopi kołchozowi zawdzięczają nieustannej trosce partii bolszewickiej i rządu radzieckiego, dzięki którym rolnictwo naszego kraju coraz bardziej i bardziej uzbraja się w różnorodne maszyny techniczne. Tylko w r. 1950 rząd radziecki dostarczył rolnictwu: traktorów — 4 razy więcej, kombajnów — 3,8 razy więcej, pługów traktorowych — 4 razy, siewników traktorowych prawie 6 razy więcej, kultywatorów traktorowych — 3 razy więcej niż w 1940 r.

Z każdym rokiem polepsza się materialna sytuacja ludu radzieckiego. Znajduje to swój wyraz we wzroście zdolności nabywczej ludności, w zwiększeniu się obrotów towarów. Konsumpcja ludu znacznie przewyższa teraz poziom przedwojenny.

Partia i rząd przejawiają nieustanną troskę o budownictwo mieszkaniowe. Za okres 4 lat i 10 mies. powojennej pięciolatki odbudowano i zbudowano domy mieszkalne o ogólnej powierzchni ok. 90 mln. m^2.

W okolicach wiejskich w tym samym okresie odbudowano i zabudowano ponad 2,5 mln. domów mieszkalnych.

Wspaniałe rezultaty posiada lud radziecki w dziedzinie przedsięwzięć socjalno-kulturalnych. W latach powojennej Stalinowskiej pięciolatki odbudowano i zabudowano tysiące nowych szkół, bibliotek, dziesiątki zakładów i wielką ilość szpitali, sanatoriów, domów wypoczynkowych, klubów, teatrów i kin.

W podstawowych, siedmioletnich i średnich szkołach, w szkołach technicznych i w innych średnich zakładach naukowych uczy się 37 mln. osób, w wyższych zakładach naukowych — 1.230 tys., tj. o 400 tys. więcej niż bywało w przedwojennym roku 1940.

Lud radziecki przystąpił do wcielenia w życie historycznych postanowień rządu radzieckiego o budowie Kujbyszewskiej i Stalingradzkiej elektrowni wodnej na Wołdze, oraz Głównego Kanału Turkmeńskiego, Kachowskiej elektrowni wodnej na Dnieprze, kanałów Południowo-ukraińskiego, Północno-krymskiego i Wołgo-Donieckiego kanału żeglownego. Te nowe gigantyczne budowle komunizmu są wyrazem potęgi państwa socjalistycznego, jego pokojowych dążeń, a także świadectwem nieustannej troski partii bolszewickiej i rządu radzieckiego o dalszy rokwit naszej ojczyzny, o wzrost dobrobytu naszego ludu.

Lud naszego kraju z całej duszy składa podziękowanie partii bolszewickiej, rządowi radzieckiemu i drogiemu, ukochanemu towarzyszowi Stalinowi za wielką troskę o pracowników socjalistycznego społeczeństwa.

Cały kraj obecnie przygotowuje się do wyborów do Rad Najwyższych republik związkowych i autonomicznych.

Wybory te staną się nową demonstracją niewzruszonej potęgi Stalinowskiego bloku komunistów i bezpartyjnych, nowym triumfem wielkiej partii Lenina — Stalina, nowym świadectwem bezgranicznej miłości obywateli do swego przyjaciela i nauczyciela — wielkiego Stalina.

„Sowietskoje gosudarstwo i prawo“ nr 1/51, s. 1—7.

Drukarnia Akcydensowa, Warszawa, Tamka 3. 3000. Zam. 1236. 2-B-31827.